

З Китайським Новим роком!

Чим більше ми дізнаємося про нашу сім'ю, тим сильнішими стаємо.

ІЛЮСТРАЦІЯ ХАННІ ЛІ

Алелі Коронел-Камітан
(Грунтується на справжніх подіях)

Ця історія сталася в Малайзії.

Поки Клер гралася зі своєю маленькою сестрою, вона чула, як на кухні в сковорідці шкварчала риба. Поки мама і тато готували вечерю на Китайський Новий рік, Клер і Хлоя вдавали, що вони — святкові дракони.

Хлоя засміялася, коли Клер в масці дракона і червоній кофтині, тупаючи ногами, пройшлася її кімнатою. Сьогодні всі були в червоному одязі. За традицією святкування Нового року одягтися в червоне означало, що людина буде щасливою і сильною. Клер любила новорічні традиції своєї сім'ї!

“Мамо, ми поговоримо сьогодні з бабусею і дідусем?” — запитала Клер, коли Хлоя лягла спати на денний сон. Зазвичай вони святкували з бабусею і дідусем. Але зараз ті жили в іншій країні.

“Так. Ми зателефонуємо їм після вечері”, — сказала мама. Вона витерла руки об червоний фартух. “Хочеш допомогти мені зробити печиво?”

Клер кивнула і залізла на стілець біля столу. Вона обережно розбила яйця у велику миску.

Поки печиво випікалося, Клер допомогла татові накрити на стіл. Вони поставили на стіл особливі святкові тарілки з красивим візерунком. Потім Клер поставила на стіл фотографії бабусі, дідуса та інших членів сім'ї. Ці фотографії допомогли їй відчувати, що вони всі разом.

Невдовзі на кухні смачно запахло печивом. Настав час сідати їсти. Клер, Хлоя та їхні батьки сіли за стіл.

Клер помолилася. “Дякую Тобі за ще один рік з моєю сім'єю”. Після того як всі сказали “амінь”, Клер поклала в рот липку рисову кульку і усміхнулася. Яка ж вона смачна!

Коли вони повечеряли, тато дістав два червоні конверти. Це була ще одна традиція. Конверти дарувалися на удачу у новому році. “Один для Клер, а інший — для Хлої”, — сказав

тато. Клер потрусила конверт біля вуха. Вона почула дзвін монеток всередині.

“Дякую! — сказала Клер батькам. — Тепер ми можемо телефонувати бабусі і дідусю?”

“Авжеж!” — сказав тато. Він встановив свій телефон на стіл, і на екрані з'явилися усміхнені обличчя бабусі та дідуса. Клер і Хлоя їм помахали.

“Привіт, бабусю!” Привіт, дідусю!” — сказала Клер. “Ми дуже скучили за вами!”

“Ми також скучили. Як у вас справи?” — запитала бабуся. Клер довго розмовляла з ними.

Після того як Клер поговорила з бабусею і дідусем, мама запитала їх про людей, яких Клер не знала.

“Мамо, хто ті люди?” — запитала Клер після того, як вони попрощалися з бабусею і дідусем.

“Вони також члени нашої сім'ї. Я дізнаюся їхні імена та історії, щоб додати їх до наших сімейно-історичних записів”, — сказала мама.

Клер задумалася над цим. “Що таке сімейна історія?”

“Це коли ми дізнаємося про всю нашу сім'ю, — сказав тато, під час того як Хлоя залізла йому на коліна. — Чим більше ми дізнаємося про нашу сім'ю, тим сильнішими стаємо”.

Клер кивнула. “А можеш розповісти мені ці історії?”

“Звичайно!” Мама простягнула руку через стіл і взяла сімейний фотоальбом. Вона відкрила старе чорно-біле фото. “Це прапрадідусь тата. Він жив дуже давно. Але ми можемо відчувати себе ближче до нього, коли дізнаємося про його життя”.

Клер розглядала фотографії, поки мама і тато розповідали їй історії. Вона слухала і почувалася щасливою. Не обов'язково бути завжди поруч зі своїми рідними, щоб відчувати їхню любов. Вона усміхнулася. Новий Рік був чудовим. ●

Яка твоя улюблена сімейна традиція?

